

“Ot kurur, çiçek **solar**,
ama Tanrımız'ın sözü **sonsuz dek** durur.”

— Peygamber Yeşaya (Yeşaya 40:8)

Aşağıda belirtilen elektronik posta, dünyanın dört farklı yerinden gelen parçalardan seçilmiştir ve dünya üzerinde yaşayan bir milyardan fazla kişinin düşüncelerini ifade eder:

Subject: Email Feedback

Tanrısal tüm Kutsal Yazılar'a inanırız, ama orijinal olanlarına.

Subject: Email Feedback

İçlerinde yer alan sözcüklerin değişmiş olduğu bir eski antlaşmaya ve yeni antlaşmaya sahip olduğunuzu unutmayın. Kutsal Kuran'da yer alan sözler yıllardır aynı kalmışlardır.

Subject: Email Feedback

Sizin Kutsal Kitap'ınız, yeniden yazılmış, eklemeler yapılmış, ve sizin hastalıklı inancınızla uyum sağlaması için en başından beri yeniden düzenlenmiş, tahrif edilmiş bir metindir.

Subject: Email Feedback

Ben, Kutsal Kitap'ın yüzlerce hatta binlerce yıl önce tahrif edildiğine inanıyorum ve Yeni Antlaşma'nın tamamının olmasa bile büyük bir bölümünün Pavlus adlı sahte bir peygamber tarafından yaratılan tamamen değersiz bir metin olduğunu düşünüyorum. Bu nedenle, Kutsal Kitap'tan yaptığımız alıntılar benim için zaman kaybı ve /veya inciten sözlerden başka bir şey ifade etmiyor.

Bu iddialar geçerli midirler? Sınırsız Tanrı, sınırlı insana, uzun zaman önce peygamberlerine açıklamış olduğu Yazılara hile karıştırması ve bu Yazıları tahrif etmesi için izin vermiş midir?

MÜSLÜMANLAR İÇİN SÖYLENEN KİŞİSEL BİR SÖZ

Burada, doğrudan saygıdeğer Müslüman okuyucuma hitap etmek istiyorum.

Büyük olasılıkla bildiğiniz gibi, Kuran, Kutsal Kitap Yazılarının – Torah (*Tevrat*), Mezmurlar (*Zebur*) ve Müjde (*İncil*)– Tanrı tarafından “**rehberlik ve nur**” sağlamaları için verildiklerini açık bir şekilde beyan eder (Sure 5:44-51). Kuran’da aynı zamanda şu ifade de yer alır: “(Ey Muhammed!) Sana da o Kitab’ı (Kuran’ı) hak, **önündeki kitapları** (Kutsal Kitap) **doğrulayıcı, onları gözetici olarak indirdik**” (Sure 5:48). Ve “Senden önce de ancak **kendilerine vahyettiğimiz bir takım erkekleri peygamber gönderdik. Eğer bilmiyorsanız ilim sahiplerine** (Kutsal Kitap sahiplerine) **sorun.**” (Sure 21:7) Kuran aynı zamanda şu uyarıda da bulunur: “Onlar, kitabı (Kuran’ı) ve **elçilerimize gönderdiklerimizi yalanlayanlar... ateşte yakılacaklardır.**” (Sure 40:70-72)

Kuran, sürekli olarak³⁷ Kutsal Kitap’ın kitaplarının Tanrı tarafından vahyedildiklerini ve onları reddedenlerin cehenneme gönderileceklerini beyan eder. Bu sözler Kuran’ın söylediği sözlerdir.

Kuran’a özgü bu tür beyanlar, tüm ülkelerde yaşayan Müslümanlar için ciddi bir bilmece yaratırlar, çünkü Kutsal Kitap ve Kuran, Tanrı’nın karakteri ve insanlık için tasarlamış olduğu amacı ve planına ilişkin temelde birbirlerinden tamamen farklı iki ayrı mesaj sunarlar.

Müslümanlar’ın çoğunun Kutsal Kitap’ın yazılarının tahrif edildikleri sonucuna varmalarının nedeni budur. Aşağıda yer alan sorular, pek çok kişiye, bu varılan sonuç üzerinde düşünmeleri için yardımcı olmuştur.

MÜSLÜMANLAR İÇİN HAZIRLANMIŞ BİRKAÇ SORU

Tanrı’nın Kendi Yazılarını koruyacak *gücü olduğuna* inanıyor musunuz?

Eğer inanıyorsanız, O’nun Kendi Yazılarını korumaya *istekli* olduğunu düşünüyor musunuz?

Eğer peygamberlerin Yazılarının tahrif edildiklerine inanıyorsanız:

Ne zaman tahrif edildiler?

Nerede tahrif edildiler?

Onları *kim* tahrif etti? Eğer Yazıları Hristiyanlar'ın ya da Yahudiler'in tahrif ettiklerini düşünüyorsanız, o zaman bu Yazıları korumak uğruna ölmeye istekli olan bu kadar çok kişinin kutsal kitapları değiştirip bozduklarını neden düşünüyorsunuz?³⁸

Bu konuda sunabileceğiniz kanıt *nedir*?

Her Şeye Gücü Yeten, insanlık için yazılan kayıtlarını ve açıklamasını tahrif etmeleri için ölümlü insanlara *neden* izin vermiş olabilir?

Eğer Tanrı insanlara Musa ve Davud gibi peygamberlerin kitaplarını tahrif etmeleri için izin veriyorsa, sizin güvendiğiniz kitabın da aynı saygısızlığa uğramadığını *nereden* biliyorsunuz?

Buradaki amaç, insanlara bu tür sorularla sıkıntı vermek değildir, ama bu “tahrif edilme suçlaması”na inanan çok kişi bulunduğu ve bu konu sonsuz bir öneme sahip olduğu için bir soru daha yöneltelim:

Kutsal Kitap Yazılarının, Kuran'ın indirilmesinden **önce** mi yoksa **sonra** mı değiştirilip bozulduklarını düşünüyorsunuz?

Okumaya devam etmeden önce, bu ‘*önce mi yoksa sonra mı*’ sorusuna nasıl karşılık verdiğinizi görmek için bir an durun. Belki okumaya devam etmeden önce yanıtınızı yazmak isteyebilirsiniz.

ÖNCE?

Eğer yanıtınız, Kutsal Kitap metinlerinin *Kuran yazılmadan önce* tahrif edildikleri ise – o zaman Kuran neden bu Yazıların insanlık için bir aldatma değil de bir “*rehber*”, ve karanlık değil de bir “*nur*”olduğunu duyuruyor? Kuran neden, “*İncil ehli Allah'ın onda indirdiği ile hükümlerin*” diyor? (Sure 5:47) Ve yine Kuran neden şu beyanda bulunuyor?: “*Allah'ın sözlerinde hiçbir değişme yoktur.*”

Eğer Kutsal Kitap'ın Yazılarının güvenilmez olduğuna inanılıyorsa, o zaman Kuran neden şu buyruğu verdi?: “*Eğer sana indirdiğimiz şeyden şüphe içinde isen, senden önce Kitab'ı (Tevrat) okuyanlara sor*” (Sure 10:94), ve “*Eğer doğru söyleyenler iseniz, haydi Tevrat'ı getirip okuyun.*” (Sure 3:78)³⁹

SONRA?

Eğer Kutsal Kitap'ın metinlerinin *Kuran'ın yazılmasından sonra* tahrif edildikleri yanıtını veriyorsanız, o zaman belirtilmesi gereken şu konu ortaya çıkacaktır: Bugün elimizde bulunan Kutsal Kitaplar, Kuran'ın indirilmesinden pek çok yüzyıl öncesinin tarihlerini taşıyan eski el yazmalarından dilimize çevrilmişlerdir.

Kuran'ın ezberden okunduğu dönem sırasında, Kutsal Yazılar zaten daha önceden Avrupa, Asya ve Afrika'ya dağıtılmışlar ve Latin, Süryani, Kıpti, Gotik, Etiyopya ve Ermeni dilleri gibi pek çok dile çevrilmişlerdi.⁴⁰

Bu konu üzerinde düşünün. Nasıl olur da bir grup insan böylesine büyük bir üne sahip olan bu kitapların içine “tahrif” yerleştirmiş olabilirdi? Bu kitaplar birçok dile çevrildi, yüz binlerce kişi tarafından kopya edildi ve bu kitaplardan haberdar olan dünyaya hızla dağıtıldılar. Sayılamayacak kadar çok sayıdaki çevirilerle birlikte orijinal dildeki tüm kopyaları bir araya getirmek için gösterilen tüm gayreti ve çabayı gözünüzün önüne getirin – ve bugün elimizdeki bu çevirilerde bulduğumuz aynılığı yaratmak için her birini değiştirmek amacı ile girişimde bulunmak, yerine getirilmesi imkansız bir görev olurdu.

Sonuç net olarak ortadadır:

Kutsal Kitap'ın, Kuran yazılmadan *önce* tahrif edildiğini iddia etmek, düzinelerce Kuran ayeti ile çelişkiye düşmek olur.⁴¹

Kutsal Kitap'ın, Kuran'ın yazılmasından *sonra* tahrif edildiğini iddia etmek, binlerce eski el yazması belge tarafından desteklenen tarihi ve arkeolojik kanıtlar ile çelişkiye düşmek olur.

Varılan bu sonuç, bir dizi yeni soru ortaya çıkarır.

Kutsal Kitap'a ait bu binlerce el yazması belge ve çeviri nereden geldi?

Orijinal yazılar neredeler?

ORİJİNAL YAZILAR VE “SOYLARI”

Kitaplar dahil olmak üzere yeryüzündeki her şeyin eskidiği ve geçip gittiği gerçeği nedeniyle, Kutsal Kitap'ın *orijinal* el yazmaları (bunlar aynı zamanda *autograflar* olarak da adlandırılırlar), artık elde mevcut değildirler. Ama yine de dünyanın birçok yerindeki müzelerde ve üniversitelerde korunan, peygamberlerin yazdığı orijinallerin “soyundan gelen” binlerce ilk *kopyalar* varlıklarını sürdürmektedirler.

Tevrat, Müjdeler, filozof Aristo, tarihçi Flavius Josephus ya da daha yakın bir tarihe sahip Kuran⁴² ile ilgili orijinal belgelerin tümü aşınmış ve kaybolmuşlardır. Eski döneme ait tüm kitaplar için durum aynıdır. Geriye kalanlar, yalnızca orijinallerin “soyundan gelen” belgelerdir.

Senegal'deki insanların çoğu Kutsal Kitap'ın tahrif edildiğine inanırlar. Kutsal Kitap'a güvenmezler. Mantığa aykırı düşerek, kendi *griotlarına* inanırlar. Griot, ana görevi ailesinin, soyunun ve köyünün soyağacını ve tarihini ezberleyerek ağzı ile

söylemek olan, *sözlü bir tarihçidir*. Bir griot'un aile hakkındaki ayrıntılı bilgisini aklında tutması ve bu bilgiyi makul düzeydeki bir kesinlik ile iletmesi, etkileyicidir. Griotlar, yerine getirdikleri görevlerinde ne kadar iyi olsalar da, kesinlik ve ayrıntılar zaman içinde kaybolurlar. İnsanlar arasında gerçeği bu şekilde sözlü olarak koruma yöntemi, yazılı yöntemin doğruluğu ve güvenilirliği ile kıyaslanamaz.

Neden pek çok kişi insanların *sözlü tanıklığına* güvenme konusunda çabuk davranırken, Tanrı'nın *yazılı tanıklığına* inanma konusunda yavaş davranıyor?

Bu, bilgece bir davranış mıdır?

“İnsanların tanıklığını kabul ediyoruz, oysa Tanrı'nın tanıklığı daha üstündür...Tanrı'ya inanmayan O'nu yalancı durumuna düşürmüştür, çünkü Tanrı'nın Oğlu ile ilgili tanıklığına inanmamıştır.” (1. Yuhanna 5:9-10)

PARŞÖMEN TOMARLARI VE YAZICILAR

Kutsal Yazılar, kağıt, yayınevleri ve bilgisayarlar ortada yokken, uzun bir zaman önce yazıldılar. Peygamberler Tanrı'nın sözlerini hayvan derilerinden ya da papirüsten yapılan tomarlar üzerine yazdılar.

Sonra bu orijinal tomarlar, yazıcılar tarafından el ile kopya edildi. Yazıcılar, eski dünyanın okuyup yazabilen, yasal belgeleri düzenleyebilen ve suretlerini çıkartabilen seçkin ve profesyonel kişileriydiler. Bazı yazıcılar aynı zamanda Kutsal Kitap metinlerinin de suretlerini çıkarttılar. Amaçları, bu yazıları mükemmel bir titizlikle kopyalamaktı. “Yazıcı, bazı kitapların

sonunda kitaptaki sözcüklerin toplam sayısını verir ve hangi sözcüğün tam ortada olduğunu söylerdi, öyle ki, daha sonraki yazıcılar tek bir harfi bile atlamadıklarından emin olmak için her iki şekilde de sayım yapabilsinler.”⁴³

Yazıcıların gösterdikleri bu aşırı özene rağmen, yine de kopyaların içinde küçük değişiklikler meydana geldi: atlanan bir sözcük, terim ya da paragraf ya da yanlış

kopyalanan bir rakam.⁴⁴ Ama yine de, eski el yazmaları arasında bulunan bu tür küçük değişikliklerden tek bir temel gerçek bile etkilenmedi.

Araştırmacılar, dünyevi ya da kutsal bir eski metnin içindeki önemsiz kopyalama hatalarını hiçbir zaman bir sorun olarak görmediler. Bu tür değişikliklerin bu el ile yazılmış kopya metinlerde kalmış olmalarıyla ilgili gerçek, Yazıların değiştirilmedikleri hakkındaki düşünceyi güçlendirir. Kuran'ın aksine, Kutsal Kitap'ın tarihinde hiç kimse “mükemmel bir kopya” yapma girişiminde bulunup sonra geri kalan el yazmalarını yakmamıştır.⁴⁵

Tanrı, bizim için Mesajını korumuştur. Ancak günümüzdeki Yazıların peygamberlerin ve elçilerin yazmış olduklarının aslı olduklarından nasıl emin olabiliriz?

ÖLÜ DENİZ TOMARLARI

Son zamanlara kadar, eski Antlaşma Yazılarının (M.Ö. 1500 ve 400 yılları arasında peygamberler tarafından yazılan) bilinen en eski kopyaları M.S. yaklaşık 900 yılının tarihini taşırlar. Kopyaların ve orijinalerin arasında bulunan uzun zaman sürecinden dolayı eleştirilenler, bu eski metinler yüzyıllar boyunca birden fazla kez kopyalandıkları için peygamberlerin ne yazmış olduklarını kesin olarak bilmenin imkansız olduğunu iddia ettiler.⁴⁶

Sonra Ölü Deniz Tomarları keşfedildi.

Yıl: 1947

Yer: Ölü Deniz yakınlarındaki Kirbet Kümran

İlk haber: Bedevi bir çoban çocuk, kaybolan bir keçiyi ararken, içlerinde İbrani, Arami ve Grek dillerinde yazılmış pek çok eski tomar bulunan kilden yapılmış kavanozlarla dolu bir mağaraya rastlar.

1947 ve 1956 yılları arasında on bir mağarada 225'den fazla sayıda Kutsal Kitap'a ait el yazması belgeler bulundu. Bilim adamları bu tomarların M.Ö. 250 ve M.S. 68 yılları arasında yazıldıkları kararına vardılar. Bu el yazması belgelerin çoğu, 2000 yıldan önce kaleme alınmışlardı. Ne kadar önemli bir keşif!

Tomarlar, Esseniler olarak bilinen –milattan biraz önce ve sonra Filistin'de yaşayan bir Musevi tarikatı grubu– bir Yahudi grubu tarafından M.S. yaklaşık 70 yılında (Roma'nın Yeruşalim'i tahrip ettiği yıl), Kümran mağaralarında gizlenmişlerdi. Bu adamlar, kendilerinin başına ne geleceğini umursamadan bu yazıların gelecek kuşaklar için korunmaları gerektiğine inanmış kişilerdi. Yahudiler, ya öldürülerek ya da uluslara sürgün edilerek dağıtılmalarına rağmen, Yazıları korunmuştu. Bu papirüs parşömenleri,

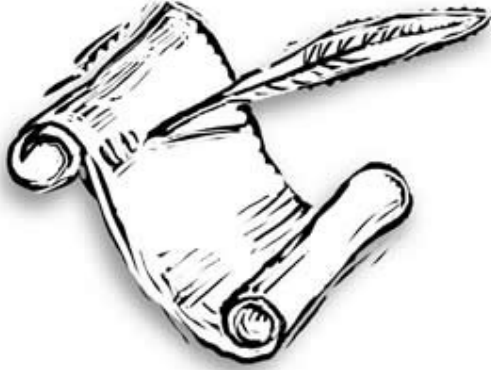
yaklaşık 1900 yıl boyunca Ölü Deniz bölgesinin, korunmalarını ideal kılan kuru ikliminde kil kavanozlar içinde saklı kaldılar.

Bu eski belgelerin keşfi hakkındaki haber dünyada ilk kez duyulduğunda, pek çok kişi bu belgelerin kendilerinden bin yıl daha yeni olan son belgelere göre önemli farklılıklar içerdiğini düşündüler. Böylece belki de, “Kutsal Kitap’ın değiştirildiği” iddiası onaylanmış olacaktı!

Kuşkucular, hayal kırıklığına uğradılar. Yalnızca yazım ve gramer biçimlerinde önemsiz farklılıklar mevcuttu. Bu eski el yazması belgeler, günümüzdeki Kutsal Kitap ile aynı sözcükleri ve mesajı içeriyorlardı.

Ölü Deniz Tomarları:
M.Ö. 250 – M.S. 68

Önceki ilk bilinen el yazmaları:
M.S 900

Bugünkü Kutsal Kitap:
Değiştirilmedi

Ölü Deniz Tomarları araştırmacılarının bu Yazıların bozuldukları ya da değiştirildikleri konusundaki dūřünceleriyle ilgili resmi karar nedir? “*Tarihi kanıt, böyle bir değiştirilmenin gerçekleşmediğini ortaya koyar.*”⁴⁷

TARİHTE EN İYİ KORUNAN KİTAP

Yeni Antlaşma’ya gelince, 230 tanesi altıncı yüzyıla ait tarih taşıyan, 5300 tane orijinal Grek dilinde yazılmış belgeyi içeren 24.000’in üzerinde eski el yazması belge mevcuttur. Bu belgeler, Yeni Antlaşma’yı tarihteki en iyi belgelenmiş metin olarak bina ederler.

Bir kıyaslama yapmak amacı ile M.Ö. 384 ve 322 yılları arasında yaşamış olan Yunan filozof Aristo’nun yazılarını gözden geçirin. Aristo, tüm zamanların en büyük etki yapan düşünürlerinden biridir. Ancak yine de onun düşünce ve mantığı hakkında bildiğimiz her şeyin en erken tarih taşıyan kaynağı, M.S. 1100 yılına ait olan birkaç el yazması belgedir – orijinal yazıların tarihi ile arasında 1400 yıllık bir zaman uçurumu olmasına rağmen, yine de hiç kimse Aristo’nun düşüncelerinin ve sözlerinin güvenilirliğini ya da korunup korunmadıklarını sorgulamaz.

Bilim adamları, Yeni Antlaşma’nın binlerce el yazması belgesine ek olarak, M.S. 325 (ayakta kalan en eski eksiksiz Yeni Antlaşma el yazmasının tarihi) yılından önce yazılmış, Kutsal Kitap’a ait olmayan metinlerde Yeni Antlaşma’dan aktarılan binlerce alıntı bulmuşlardır. Bu alıntılar öylesine çok ve yoğunurlar ki, Yeni Antlaşma’nın neredeyse tamamı yalnızca bu yazılar aracılığıyla yeniden oluşturulabilirdi.⁴⁸

Kanıtlar, Yeni Antlaşma’nın eski zamanların en iyi-korunan metni olduğunu gösteriyorlar.

FARKLI KUTSAL KİTAPLAR?

Belki, birinin, “Ama farklı o kadar çok Kutsal Kitap var ki! Hangisi doğru?”

Eski Kutsal Kitap *el yazmaları* ve bu yazılanların çeşitli *çevirileri* arasındaki farkı anlamak önemlidir. El yazmaları, yazıcılar tarafından uzun zaman önce – Kuran’dan yüzlerce yıl önce – kopya edildiler. Günümüzdeki basılı Kutsal Kitaplar, bu eski metinlerden *çevrilmişlerdir*.⁴⁹ Kutsal Kitap’ın tamamı ya da bazı bölümleri, kendi orijinal dillerinden (İbranice, Aramice ve Grekçe) 2400’ün üzerinde *farklı* dillere çevrilmişlerdir.

Bu dillerden biri, İngilizce’dir.

Kutsal Kitap, harika bir İngilizce ile yazılmış, *versiyonlar* (uyarlamalar) olarak adlandırılan düzinelerce *çeviriler* halinde piyasada mevcuttur. İngilizce versiyonların her biri birbirinden biraz farklı şekilde kaydedilmiştir; bunun nedeni bir dilden diğerine çeviri yapılırken, sözcüklerde küçük farklılıkların oluşmasıdır. Çevirmenlerin kullanmak

için seçtikleri sözcükler değişik olabilirler, ama dürüst bir şekilde çevrildiklerinde sözcüklerin anlamı ve mesajı aynı kalır.

Bu okuduğunuz kitapta, öncelikli olarak kullanılan çeviri, *New King James Version*'udur (NKJV). Bu versiyon, günümüz İngilizcesi'nde yapılmış olan titiz bir birebir çeviridir. Kitabın bazı yerlerinde ise, anlaşılması bazen daha kolay olduğu için aynı zamanda *New International Version* (NIV) da kullanıldı.

Aşağıda aynı ayetin bu iki versiyonda yazılı olan örneğine bakalım:

NKJV: "Üstelik, oruç tuttuğunuz zaman, kederli bir yüz ifadesi takınan ikiyüzlüler gibi olmayın. Çünkü onlar, insanlara, oruç tuttıklarını belli edebilmek için yüzlerinin ifadesini değiştirirler. Size kesinlikle söylüyorum ki, onlar ödülleri almışlardır." (Matta 6:16)

NIV: "Oruç tuttuğunuz zaman, ikiyüzlülerin yaptığı gibi surat asmayın, çünkü onlar, insanlara oruç tuttıklarını göstermek için yüzlerinin ifadesini değiştirirler. Size gerçeği söyleyeyim, onlar ödülleri tam olarak almışlardır." (Matta 6:16)

Sözcükler değişmesine rağmen anlam aynıdır.

TANRI DAHA BÜYÜKTÜR

İnsanların, Tanrı'nın yazılı Sözü'nü tahrif ettiklerine ilişkin iddiayı belki de istihzalı bir ifadeyle en iyi yalanlama şekli, tüm dünyada gün boyunca, camilerden duyurulmaktadır.

Ben bu söylediğimi bu sabah duydum.

"Alla-hü Ekber! Allaaaaa-hü Ekber!"

(Tanrı büyüktür! Tanrı büyüktür!)

Evet, *Tanrı büyüktür* – insandan ve zamanın çok uzun süreçlerinden daha büyüktür. Tüm ulusların bereketi ve Kendi ünü uğruna gerçek ve yaşayan Tanrı, Mesajını her kuşak için korumuştur.

Tanrı, dünyanın yalnızca Yaratıcısı ve Tedarik Edeni değildir; O, Sözü'nün Yazarı ve Bekçisidir.

"Ya Rab, sözün göklerde sonsuza dek duruyor." (Mezmur 119:89)

SONSUZ ENGELLER

Bu aşamada, yolculuk için hazırlanan herkesin, kendilerini Tanrı'nın Sözü'nü işitmekten alıkoyan engellerin üstesinden geldiğini düşünmek çok hoş olurdu. Ancak deneyim, böyle düşünmemize izin vermiyor. Pek çok kişi için gerçeğin patikasında her

zaman bir başka engel, ve bir başkası ve yine bir başkası olacaktır.⁵⁰ Geçenlerde bana, şu aşağıdaki elektronik posta gönderildi:

 Subject: Email Feedback

Yanıtlarınız için teşekkürler. Tanrı'nın, bir yerde şu sözleri söylediğini hatırlıyorum: “İnsanı BİZİM benzeyişimizde yapacağız.” Her zaman bu “BİZİM” sözcüğünün ne ifade ettiğini merak etmişimdir. Kutsal Kitap'ın farklı versiyonları yok mu? Bu versiyonlardan hangisi doğru olanıdır? Gereğinden fazla din mevcut değil mi? Eğer dinler olmasaydı, ikiz kuleler hala ayakta kalırlar mıydı? Hristiyanlık pek çok ölümden sorumlu değil midir? Ve inandığınız şey konusunda neden kuşkunuz yok, inancınızdan neden eminsiniz? **Neden? Neden? Neden?** Bir efsaneyi sorgulamayı sonsuza kadar sürdürebilir ve para gelmesini sürdürmek için pek çok vaizin yaptığı gibi yanıtlar uydurabiliriz. Ve Tanrı'ya kim yarattı? Ben unutmuşum.

Teşekkürler.

Tanrı'nın kitabı, bu kişinin yanıtlarına tatmin edici yanıtlar sağlarken, mezara girmeden önce sonsuz gerçeği keşfetmek isteyen kişiler, bir noktadan sonra *insanların 'neden' sorularına odaklanmaktan vazgeçmeli ve Tanrı'nın sözleri üzerinde düşünmeye başlamalıdır.*

İNSANLARIN KUTSAL KİTAP'I ÖNEMSEMELERİNİN GERÇEK NEDENLERİ

Kutsal Kitap, insanların, Tanrı'nın gerçeğini reddetmelerinin gerçek nedenlerini açıklar.

Bu nedenlerden üçünü aşağıda sıraladım:

1. YOZLAŞAN YÜREKLER

Bazı kişilerin Kutsal Kitap üzerinde hiçbir zaman düşünmemelerinin nedeni, yalnızca, Yaratıcılarını ve Sahiplerini *tanımak istemedikleri* içindir.

İnsan yüreğinin (kalp damarlarının atışı hakkındaki bilgi değil – iç kontrol merkezi olan can hakkındaki bilgi) değerini belirleyen Kutsal Yazılar'daki ifadede beyan edilen şudur: “**İnsanlar bozuldu... Rab, akıllı, Tanrı'ya arayan biri var mı diye göklerden insanoğullarına bakar. Hepsi saptı, tümü yozlaştı ...**” (Mezmun 14:1-3)

İnsanın Kutsal Kitap'ı reddetmesinin tahrif olmuş Yazılar ile hiçbir ilgisi yoktur; sorunun tamamı insanların yozlaşan yüreklerinden kaynaklanmaktadır.

Kral Süleyman'ın yazdıklarını okuyalım: “Tanrı insanları doğru yarattı, ama onlar hala **karmaşık çözümler** arıyorlar.” (Vaiz 7:29) Doğal eğilimlerimize terk edildiğimiz takdirde, kendi yolumuza sapmayı seçer, kendi karmaşık çözümlerimize başvurur ve anne-babalarımızın dininde doğar ve onların dininde ölürüz. Tanrı’yı tanımayalım diye O’nu *aramamak için* birçok nedenin ardından gideriz. Kutsal Yazılar’da yaptığımız yolculuğa başladıktan kısa bir süre sonra neden böyle davrandığımızı keşfedeceğiz. Şimdilik, Tanrı’nın kitabında sürekli olarak tekrarlanan şu sözler aracılığıyla uyarılmamızın doğru ve yerinde olduğunu bilmeniz yeterlidir: “*Kulağı olan işitsin!*” (Matta 13:9)⁵¹

2. KAYGILAR VE ZENGİNLİK

Bazı kişiler, Tanrı’nın kitabını hiçbir zaman çalışmazlar, çünkü *tüm dikkatleri* şimdiki bu dünyanın üzerinde odaklanmıştır. “*Bu yaşam ile ilgili dünyasal kaygılar ve zenginliğin aldatıcılığı sözü boğar.*” (Matta 13:22)

Nasıralı İsa, tüm yaşamı boyunca peygamberlerin Yazılarına önem vermeyen, zengin bir adamın öyküsünü anlattı. Belki de bu adam, Yazıların güvenilmez olduklarını iddia ederek vicdanını rahatlatmaya çalışmıştı. Durumu ne olursa olsun, bu adam sonunda öldü ve kendisini cehennemde buldu. Yaşayanları uyarmak isteyen bu adama Tanrı, Cennetteki İbrahim peygamber ile kısa bir konuşma yapması için izin verdi. Zengin adam, dilini serinletmek için bir damla su istedi, ama kendisine su verilmedi. Adam, umudunu sonsuza kadar yitirmiş olduğunu nihayet anladığında, İbrahim’e şöyle yalvardı:

“*Buradaki ölümler arasından birini yaşayan beş erkek kardeşimi uyarması için gönder, öyle ki onlar da bu ıstırap yerine düşmesinler!*”

İbrahim’in yanıtı açık ve kesindi:

“*Onlarda Musa’nın ve peygamberlerin sözleri var, **onları dinlesinler***” dedi.

“*Zengin adam, ‘Hayır, İbrahim baba, dinlemezler!’ dedi. ‘Ancak ölümler arasından biri onlara giderse, tövbe ederler.’*”

“*İbrahim, ona, ‘Eğer Musa ile peygamberlerin sözlerini dinlemezlerse, ölümler arasından biri dirilse bile ikna olmazlar.’*” (Luka 16:27-31)

Tanrı, yazılı Sözü’nü, Gerçeğin, mucizevi belirtiler ve harikalardan daha ikna edici bir onaylama olması için beyan etti. Tanrı, peygamberlerinin Yazılarını bizim için tedarik etti ve korudu ve bizim “*peygamberlerin Yazılarını işitmemizi*” bekliyor.

3. İNSAN KORKUSU

Bazı kişiler, Kutsal Kitap'ı hiçbir zaman çalışmazlar, çünkü diğer insanların bunu yaptıkları zaman kendilerine verecekleri karşılıktan *korkarlar*.

Bir zamanlar bir komşum bana şöyle dedi: "Eğer ailemin tepkisinden çekinmeseydim, Kutsal Kitap'ı okurdum!" Ancak bu arada Kutsal Kitap bana şöyle diyor: "***İnsandan korkmak tuzaktır, ama Rab'be güvenen güvende olur.***" (Süleyman'ın Özdeyişleri 29:25) Tanrı'nın bakış açısına göre, O'nun Mesajını önemsemek için mantıklı hiçbir neden yoktur.